

РЕШЕНИЕ

№ 2145

гр. София, 28.06.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 34 състав, в публично заседание на 06.04.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мартин Аврамов

при участието на секретаря Ася Атанасова, като разгледа дело номер **7995** по описа за **2009** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по реда на чл. 145-178 от АПК във връзка с чл. 65, ал. 4 от ЗОС е образувано по жалба на М. П. П. и З. В. П., чрез пълномощника им адв. И от САК, срещу Заповед № РД-09-395/03.11.2009 г. на кмета на Р. „В.” – Столична община. В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на административния акт, свързани основанията за оспорване по чл. 146, т. 3 и 4 от АПК. Иска се отмяната на заповедта и присъждане на разноските по делото. Ответникът – кмета на Р. „В.” – Столична община, изразява становище за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С.-ГРАД, след като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед № РД-09-202/28.05.2009 г. и на основание чл. 46, ал. 1, т. 1 и ал. 2 от Закона за общинската собственост кметът на Р. „В.” – СО е отменил Заповед за настаняване № ЖН-04-3-067/23.03.1989 г. на ОБНС „В.” и е прекратил възникналото въз основа на нея наемно правоотношение с домакинството на З. В. П. за жилище – частна общинска собственост, находящо се в Г. С., ж.к. „Обеля”, Б. 276, В. „А”, . 16, ап. 83, актувано с АОС № 123/1997 г. на СО – Р. „В.”. Заповедта е връчена на лицето Славчо Ангелов Манолов на 07.08.2009 г.,

за което не са налице данни да е член от домакинството на титуляра на настанителната заповед, нито е посочено в какво качество е уведомен за издадения акт.

Предмет на оспорената заповед е нареденото, на основание чл. 65 от ЗОС, изземване на общинския имот. Кметът на района е мотивирал акта с предходно издадената заповед за прекратяване на наемното правоотношение, като е приел, че жилището се държи без правно основание.

При така установената фактическа обстановка съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е *допустима* – подадена е от надлежни страни и в преклузивния срок за оспорване, а разгледана по същество е и *основателна*.

Оспореният административен акт е материално незаконосъобразен. Предпоставките по чл. 65, ал. 1 от ЗОС за изземването на имот са следните: 1) имотът да е общинска собственост и 2) той да се владее или държи без основание, да не се използва по предназначение или необходимостта от него да е отпаднала. Кумулативното наличие на тези условия поражда правомощието на кмета да приложи административният ред за защита владението на имот – общинска собственост, като разпореди неговото изземване. В конкретния случай, неосъществена е втората предпоставка по чл. 65, ал. 1 от ЗОС – имотът да се държи без правно основание. Заповед № РД-09-202/28.05.2009 г., с която е прекратено наемното правоотношение, не е редовно съобщена на нейните адресати. В акта е удостоверено, че той е връчен на С А М, като по преписката не се съдържат данни посоченото лице да живее на адреса, респ. да е член от домакинството на З. П., нито е посочено качеството, в което е уведомен за заповедта в съответствие с чл. 46, ал. 2 от ГПК.

Обжалваемите административни актове, в категорията на които попада и заповедта по чл. 65, ал. 4 от ЗОС, влизат в сила след изтичането на срока за оспорването им или с влизането в сила на съдебно решение, отхвърлящо жалбата срещу тях. Началният момент на срока за обжалване е съобщаването на административния акт на неговите адресати – чл. 149, ал. 1 от АПК. Поради нередовното връчване на заповедта за прекратяване на наемното правоотношение не е започнал да тече срока за оспорването ѝ, правната последица от което е, че същата не е влязла в сила. Липсата на стабилен административен акт, удостоверяващ прекратяването на наемното правоотношение с домакинството на З. П., т.е. отпадането на правното основание за държане на имота, е отрицателна материално-правна предпоставка да се нареди неговото изземване. След като заповедта за прекратяване на наемното правоотношение не е влязла в сила, към момента на издаването на акта за изземване на имота е било налице и основание за държането му, обусловено от възникналото от настанителната заповед правоотношение. Затова и обжалваният административен акт, като противоречащ на закона – чл. 65, ал. 1

от ЗОС, е засегнат от порока по чл. 146, т. 4 от АПК, което е основание да се постанови неговата отмяна.

Предвид изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, на оспорващата М. П. П. следва да бъдат присъдени разноските в производството общо в размер на 310 лв., от които 300 лв. платено адвокатско възнаграждение и 10 лв. държавна такса.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд – С.-град, II отделение, 34 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Заповед № РД-09-395/03.11.2009 г. на кмета на Р. „В.” – Столична община.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на М. П. П. сумата от 310 (триста и десет) лева разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщението до страните, че е постановено.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: